

Voldgiftsretten, der foreslaas oprettet, skal sammensættes. Den skal bestaa af 5 Medlemmer, nemlig Præsidenten i Højesteret som Formand, Formanden eller en af Næstformændene i Den faste Voldgiftsret, en af Forligsmændene, en Repræsentant for Dansk Arbejdsgiverforening og en Repræsentant for De samvirkende Fagforbund. Vi mener gennem denne Sammensætning at have sikret den størst mulige Sagkundskab overfor de Konflikter, der kan komme til at foreligge, idet der er Repræsentanter for Arbejdere og Repræsentanter for Arbejdsgivere som Repræsentanter for dem, der er Parter i Sagen og har det praktiske Kendskab dertil, en Repræsentant for Forligsinstitutionen med denne Institutions Kendskab til Forholdene gennem de Forhandlinger, som Institutionen har ført, og en Repræsentant for Den faste Voldgiftsret med dens juridiske og praktiske Kendskab til fagligretlige Spørgsmaal. Vi har endvidere ment gennem denne Sammensætning at have sikret den størst mulige Uafhængighed og Upartiskhed i Afgørelserne, dersom Enighed i Voldgiftsretten ikke kan opnaas. Men om Sammensætningen af en saadan Voldgiftsdomstol kan der naturligvis gøres forskellige Synspunkter gældende, og derom vil der kunne forhandles. I øvrigt bestemmer § 2, at naar efter Rettens Formands Skøn Dansk Arbejdsgiverforening eller De samvirkende Fagforbund ikke kan anses for paa fyldestgørende Maade at repræsentere vedkommende Fags henholdsvis Arbejdsgivere og Arbejdere, udpeger Rettens Formand andre Repræsentanter, der er kendt med det paagældende Fags Forhold. § 2 bestemmer endvidere, at Rettens Medlemmer udpeges for hver enkelt Sag.

I § 3 fastsættes, at Rettergangsmaaden er den for Den faste Voldgiftsret gældende.

I Lovforslagets § 1 findes de vigtige Bestemmelser om, hvornaar Retten kan træde i Virksomhed. De første Betingelser for Indankning af en Sag for denne Voldgiftsdomstol er herefter, at Forligsinstitutionen ikke har evnet at bringe en Strid til Ophør; at Parterne ikke selv kan enes om frivilligt at gaa til en Voldgiftskendelse, og endelig, at Arbejdsstriden udsætter meget omfattende Samfundsinteresser for Fare. Naar disse Betingelser er til Stede, kan Statsministeren enten paa eget Initiativ eller efter Henstilling fra Forligsinstitutionen med Rigsdagens Samtykke henvise Striden til Afgørelse ved Voldgiftsretten. Gennem denne Affattelse af Forslaget mener jeg, det er sikret, at

Voldgiftsvejen først betrædes i det Øjeblik, man ud fra samfundsmæssige Synspunkter er berettiget dertil. Det er gennem denne Ordning sikret, at kun Konflikter, der truer Samfundets Livsfunktioner, og som Samfundet derfor har Ret til at værges sig imod, kan indbringes for Voldgiftsdomstolen. Derved, at Rigsdagens Tilslutning kræves, er det sikret, at en Konflikt af denne Art først kan bringes for Voldgiftsdomstolen, saafremt den offentlige Mening her i Landet er af en saadan Styrke, at der deri ligger en Garanti for, at der staaer den fornødne Autoritet bag ved Rettens Kendelse. Og endelig er det sikret, at ingen af Parterne under Overenskomstforhandlingerne kan regne med, at en Henvisning til Voldgiftsretten vil kunne paaregnes, dersom Overenskomst ikke opnaas, med andre Ord, det vil være umuligt for de forskellige Parter at kunne spekulere i, hvorvidt et Afslag med Hensyn til foreliggende Overenskomstmuligheder vil føre til Sagens Henførelse til Voldgiftsretten.

Det er fra forskellige Sider blevet anført, at naar Rigsdagens Tilslutning, som ved dette Forslag, alligevel kræves, er det overflødigt paa Forhaand at gaa til en saadan Lovgivning, idet, som man siger, Rigsdagen dog altid, naar den mener det fornødent, vil kunne gaa til at oprette en saadan Voldgiftsdomstol. Jeg tror, en saadan Tankegang beror paa et Fejlsyn. Netop paa et saa ømtaaleligt Omraade er det af afgørende Betydning, at ikke den spændte Situation, der altid i et saadant Øjeblik foreligger, medfører, at politiske Kampe, dikterede af øjeblikkelige Interesser, sætter ind og skaber Kamp om Rettens Sammensætning og maaske om Rettensnoren for en saadan Rets Afgørelse, og at der ikke skal kunne opstaa Tvivl om, hvorvidt en saadan Ordning skal træffes ved provisorisk Lov eller ved en paa normal Vis given Lov. Efter vor Opfattelse bør Grundlaget for en saadan Voldgift være lagt forud gennem lidenskabsløs Afgørelse af, paa hvilken Maade den kyndigste og mest upartiske Afgørelse kan sikres. Voldgiftsdomstolen skal staa der som Udtryk for, at det er Samfundsmagtens Villie, at der i givet Tilfælde, naar Samfundets vitale Interesser kræver det, skal være anvist og afstukket en Vej, som kan befærdes, naar de ansvarlige Myndigheder finder, at Tiden dertil er inde.

Lovforslagets § 4 giver Rettensnoren for Rettens Virksomhed. Den forpligter Retten til at træffe sin Afgørelse, efter hvad der maa anses for i det givne Til-